

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie . . . złp. 2.— gr.
Półrocznie . . . 1.— „

Zgierz,

dnia 7 lipca
1934 roku.

Cena ogłoszeń:

za wiersz 1-szpaltowy
za tekstem 50 gr.
Wychodzi raz na miesiąc.

Wiadomości miejskie.

W sprawie Pożyczki Narodowej. Komitet Obywatelski Pożyczki Narodowej wydał odezwę treści następującej:

Kiedy w roku ubiegłym Rząd odwołał się do społeczeństwa, aby zbiorowym wysiłkiem dopomógł do utrzymania nie-naruszonych podstaw gospodarki polskiej — wezwanie to nie zawiodło. Zakup Pożyczki Narodowej uznany został za obowiązek obywatelski. I obowiązek ten społeczeństwo wypełniło.

Dziś Skarb Państwa rozpoczyna wydawanie obligacji Pożyczki Narodowej. W tym momencie czujemy się powołani do zwrócenia uwagi tych wszystkich, co (dla dobra własnego, jak i dobra Państwa) pożyczkę nabyli, że dalszym ich obowiązkiem obywatelskim, nie mniej ważnym, niż zakup — jest niewyżywianie się obligacji, które otrzymają.

Pożyczka Narodowa nie była zwykłą transakcją kupiecką. Nie dla zysku, lub wysokiego oprocentowania, nie dla spekulacji, ale dla utrzymania w okresie ciężkiego przesilenia światowego zdrowych fundamentów gospodarki polskiej — podpisano Pożyczkę Narodową.

Ten stosunek obywatelski do obligacji Pożyczki Narodowej musi być utrzymany i nadal. Tylko wówczas bowiem społeczeństwo obowiązek swój wykona z pożytkiem i do końca.

Obligacje pożyczki są imienne. Własność jej nie może być zmieniana bez zgody władz. Przepisy te wprowadzone zostały po to, aby uniemożliwić zgubne skutki, jakie miałyby wówczas dla samych posiadaczy, jak i, co ważniejsze dla całego rynku pieniężnego — masowa sprzedaż obligacji Pożyczki Narodowej. Nie wątpimy, iż rząd przepisy zastosuje tak, jak tego wymagać będzie interes publiczny. Ale i pragniemy, aby społeczeństwo samo zdało sobie sprawę z własnych obowiązków. I dlatego wzywamy wszystkich posiadaczy Pożyczki Narodowej do powstrzymania się od wszelkich nią transakcji aż do chwili, gdy powszechna poprawa pozwoli Rządowi uznać obowiązek obywatelski nabywców Pożyczki Narodowej za spełniony.

Nie możemy obecnie określić kiedy chwila ta nadejdzie. Napewno jednak nadejdzie dla Polski tem wcześniej, im ściślej trzymać się będziemy wskazań powyższych, które dyktuje nam rozsądek i sumienie.

Wynik wyborów do Rady Miejskiej w Zgierzu. W dniu 27 maja 1934 r. odbyły się w Zgierzu wybory do Rady Miejskiej.

Wybrano z listy № 1:

na radnych	na zastępców radnych
Cezak Jakób Stefan	Fonder Jan
Miatkowski Stanisław	Kocot Bolesław
Buczyński Franciszek	Szmidt Józef
Kaletka Ireneusz	Michałowski Antoni
Syska Czesław	Sikorski Jan
Michna Władysław	Teska Jan
Malinowski Tadeusz	Wruck Robert
Lorentzowa Helena	Grzelewski Franciszek

Z listy № 2

na radnych	na zastępców radnych
Zajączkowski Leopold	Józek Józef

Chojnacki Michał
Siciński Józef
Leidigkeit Leopold
Bryszewski Jan
Nawrocki Franciszek
Pawlak Jakób
Martyński Jan
Kosmański Szczepan
Musierowicz Antoni
Graczkowski Franciszek
Combrzyński Władysław
Zaczyński Bolesław
Buczyński Ireneusz
Kowalczyk Stefan
Matuszewski Benedykt

na radnych

Nojman Jan
Roll Władysław
Stasiński Bolesław
Dylewski Jan
Pawlikowski Władysław

na radnych

Boas Abram
Goldberg Jewel

na radnych

Mühle Roman

Z listy № 3

na zastępców radnych
Wieczorek Tadeusz
Borowiecki Antoni
Lewandowski Franciszek
Kulamowicz Edmund
Zasada Aleksander
Karolczak Ignacy
Błaszczyski Antoni
Luzak Szczepan
Dworakowski Bolesław
Bigalke Jan
Majerski Walery
Pietrzak Antoni
Żywiecki Józef

Z listy № 4

na zastępców radnych
Waldman Jakób Hersz

Z listy № 5

na zastępców radnych
Krauze Gustaw

W Dzienniku Ustaw № 52 ogłoszono regulamin wyborczy do Zarządu Miejskiego, który wszedł w życie z dniem 22 czerwca r. b. Wybory członków Zarządu miejskiego (prezydenta, wiceprezydenta i ławników) zarządza wojewoda.

Dotychczas zarządzenia takiego niema.

Prawo rzemieślniczo-przemysłowe. W Dzienniku Ustaw Rzplitej Polskiej № 50 z dnia 15. V. 1934 r. poz. 350 ukazała się ustawa z dnia 10. III. 1934 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowym.

Powyżej wymienione rozporządzenie jest nowelą do „Ustawy przemysłowej” i weszło w życie z dniem 10 czerwca 1934 r.

Na mocy tej noweli rzemieślnicy, którzy jeszcze nie posiadają kart rzemieślniczych, a prowadzą samodzielnie rzemiosło na zasadzie praw nabytych (to znaczy rozpoczęli samoistne prowadzenie rzemiosła przed 15. XII. 1927 r.) są zobowiązani zgłosić się do Władzy Przemysłowej I Instancji (Starostwo Powiatowe), w terminie do dnia 1. I. 1935 r. z równoczesnym okazaniem zaświadczenia Izby Rzemieślniczej w Łodzi o posiadaniu uprawnień przemysłowego. Wszystkim tym rzemieślnikom Władza Przemysłowa I Instancji wyda kartę rzemieślniczą.

Zwraca się uwagę, że z prawa tego będzie można korzystać tylko do dnia 1. I. 1935 r., a więc wszyscy zainteresowani, winni bezzwłocznie wszcząć starania w Izbie Rzemieślniczej o uzyskanie zaświadczenia niezbędnego do otrzymania karty rze-

mieślniczej. Rzemieślnicy, którzy do dnia 1. I. 1935 r. nie otrzymają karty rzemieślniczej będą mieli zamknięte warsztaty jako prowadzone nielegalnie.

Hodowla gołębi pocztowych. Zgodnie z art. 1 ustawy o gołębiach pocztowych z dnia 2. IV. 1925 r. (Dz. U. R. P. № 45, p. 311) utrzymywać i hodować gołębie może tylko ta osoba, która uzyska odpowiednie pozwolenie ze Starostwa Powiatowego w Łodzi.

W celu uzyskania takiego zezwolenia hodowca winien wnieść do Starostwa podanie wraz z opłatą stempową w kwocie zł. 5.—, przyczem w podaniu należy wymienić miejsce prowadzenia hodowli gołębi, ilość gołębi oraz nazwę towarzystwa hodowców gołębi pocztowych, do którego hodowca należy.

Prowadzenie hodowli gołębi pocztowych bez omawianych zezwoleń podlega karom, przewidzianym w art. 20 wyżej wymienionej ustawy.

Ulg kolejowe. Od dnia 1 czerwca r. b. wprowadzone zostały przez Ministerstwo Komunikacji ulgi kolejowe, z których w okresie wakacji szkolnych korzystać mogą wspólnie mieszkający członkowie rodzin.

Stosownie do regulującego tę kwestję zarządzenia Ministerstwa Komunikacji uzyskanie odpowiedniej niżki kolejowej uzależnione jest od następujących warunków:

1. niżki wakacyjne stosowane będą tylko w okresie od dnia 1 czerwca do dnia 1 października oraz od niedzieli palmowej do niedzieli poświątecznej i od dnia 15 grudnia do dnia 20 stycznia każdego roku.
  2. ulga kolejowa przysługuje tylko wspólnie mieszkającym członkom rodziny, a mianowicie: obojgu lub jednemu z rodziców z dziećmi, albo obojgu współmałżonkom,
  3. ubiegający się o ulgę nabyć musi w kasie biletowej trzy egz.-zaświadczenia do uzyskania ulgi na przejazd rodziny w cenie po 5 groszy sztuka i wypełnić dokładnie wskazane rubryki (od 1 do 6), wpisując imię i nazwisko swoje (rub. 2), numery dowodów osobistych (rub. 2) podpisy uczestników jazdy (rub. 2) czasokres przejazdu (rub. 3), miejsce zamieszkania rodziny (rub. 4), końcową stację przejazdu (rub. 5) oraz p. dpis (rub. 6), a ponadto uzyskać musi potwierdzenie wspólności zamieszkania osób, wyszczególnionych w zaświadczeniu (rub. 7) przez właściwy zarząd miejski lub gminy (biuro ewidencji ruchu ludności).
- Wszelkich informacji co do wspomnianych ulg udziela każda kasa kolejowa.

Nowe przepisy o dozorze nad wyrobem i obiegiem mąki i wyrobów mącznych. W „Dzienniku Ustaw” № 45 z dnia 22 lutego r. b. ogłoszono rozporządzenie Min. Opieki Społecznej z dn. 23 stycznia 1934 r., które weszło w życie z dniem ogłoszenia i reguluje dozór nad wyrobem i obiegiem mąki i wyrobów mącznych.

Przepisom tego rozporządzenia podlegają:

- 1) mąka, przeznaczona do spożycia przez ludzi;
- 2) wyroby mączne:
  - a) pieczywo (chleb, bułki i t. p.),
  - b) wyroby z ciasta (makarony i t. p.),
  - c) wyroby cukiernicze (ciasta, ciastka, pączki, pierniki, i t. p.);
- 3) miejsca wyrobu, przechowania, sprzedaży mąki i wyrobów mącznych oraz przewóz mąki i wyrobów mącznych;
- 4) handel uliczny pieczywem i wyrobami cukierniczymi;
- 5) naczynia i przyrządy, używane przy wyrobie i sprzedaży mąki i wyrobów mącznych.

Pieczywo, wyroby z ciasta oraz wyroby cukiernicze powinny być sporządzone z materiałów nienagannych co do jakości, w szczególności:

- 1) mąka, używana do tych celów, powinna być przed użyciem do wypieku dokładnie przesiana przez odpowiednie sito;
- 2) woda do rozczyniania ciasta, do zwilżania pieczywa i t. p. powinna być bezwzględnie czysta i odpowiadać warunkom, wymaganym dla dobrej wody do picia dla ludzi;
- 3) drożdże, zaczyny powinny mieć własności prawidłowe; proszki do pieczenia nie mogą zawierać substancji, szkodliwych dla zdrowia (kwas szczawiowy, solc glinu, siarczany, nierozpuszczalne fosforaty i t. p.);
- 4) sól powinna być gatunku, właściwego do spożycia dla ludzi; niedopuszczalna do tych celów jest sól tak zwana „bydłeca” i wszelka skażona;

5) masło, tłuszcz, barwniki powinny odpowiadać obowiązującym przepisom;

6) środki zapachowe oraz wszelkie inne domieszki powinny być całkowicie nieszkodliwe dla zdrowia i mieć własności prawidłowe.

Pieczywo powinno być dobrze wyrośnięte, dobrze wypieczone, pulchne, na przekroju parowate, bez zakalca, bez pustych przestrzeni pomiędzy skorą i ośrodkiem; pieczywo nie może zawierać ciał obcych niewyrobionych części ciasta, nieroztartej soli, grudek mąki.

Pieczywo wagi $\frac{1}{2}$ klg. i więcej powinno być oznaczone nazwą, odpowiadającą rodzajowi mąki, z której zostało wytworzone, uwidoczniona kartką z firmą i adresem wytwórni. Jeżeli pieczywo jest wypiekane z mąki żytniej, nazwa powinna obejmować, poza rodzajem mąki, również i gatunek użytej do wypieku mąki żytniej (rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 31 sierpnia 1932 r. o przemiale żyta — Dz. U. R. P. № 78, poz. 695). Jeżeli pieczywo jest wypiekane z mieszanin mąki różnego rodzaju, powinno to być uwidocznione na tych kartkach. Kartki te należy umieszczać na bochenkach przed wstawieniem ciasta do pieca. Nalepianie kartek tych po wypieku jest wzbronione.

Chleb powinien być wypiekany w bochenkach wagi $\frac{1}{2}$ klg., 1,2 klg. lub większej, lecz w pełnych kilogramach. Ubytek na wadze wynosić może w chlebie świeżym najwyżej 4% w czystym najwyżej 6%.

Wyroby cukiernicze (ciasta, ciastka, pączki, pierniki, herbatniki i t. p.), których oznaczenie (np. strucla migdałowa, strucla makowa, piernik miodowy i t. p.) wskazuje, że w skład ich wchodzi czy to jaja, czy mleko, masło, miód lub t. p., powinny w istocie zawierać materiały, oznaczone w nazwie.

Zabrania się:

- 1) wprowadzenia w obieg oraz używania do wyrobu pieczywa, wyrobów z ciasta i wyrobów cukierniczych mąki zepsutej, gorzkiej stęchłej, spleśniałej, kwaśnej, barwionej, sfałszowanej lub z domieszkami niedopuszczalnymi, zanieczyszczonymi pasorzytami, piaskiem, plewami, kąkołem i t. p., oraz sporyszem;
- 2) dodawania do mąki związków chemicznych:
  - a) w celu poprawy ztego wyglądu lub podniesienia stopnia wypiekalności mąki, b) w celu zwiększenia wagi mąki;
  - 3) bielenia mąki z pomocą: kwasu siarkowego, kwasu azotowego, chloru; wprowadzenie w obieg i stosowanie do wyrobów mącznych mąki bielonej jest dopuszczalne jedynie przy stosowaniu metod bielenia, gwarantujących całkowicie nieszkodliwość tej mąki dla zdrowia, i pod warunkiem uwidocznienia sposobu bielenia mąki na jej opakowaniu;
  - 4) posypywanie desek i form do ciasta zmiotkami mącznymi oraz sproszkowanymi związkami chemicznymi.

Wszystkie pomieszczenia wytwórni pieczywa, wyrobów z ciasta i wyrobów cukierniczych powinny być utrzymywane w dokładnej czystości. W szczególności: ściany powinny być białe lub malowane jasną farbą olejną. Podłogi powinny być myte codziennie po skończeniu pracy, zamiatanie na sucho jest niedopuszczalne. Śmiecie, zmiotki mączne i inne odpadki powinny być codziennie usuwane.

We wszystkich pomieszczeniach powinny być spluwaczki wodne, codziennie opróżniane i myte. W izbie do rozszczywania ciasta powinna być umywalnia z wodą bieżącą, mydło, ręcznik i szcotka do mycia rąk.

Wszystkie pomieszczenia powinny być dokładnie przewietrzane przynajmniej raz na dzień.

Lampy przy oświetleniu naftowym powinny być umieszczone tak, by nie powodowały zanieczyszczeń.

Lokal powinien być wolny od myszy, szczurów, robactwa i t. p. W razie ich pojawienia się należy je wytepić szybko i radykalnie z zastosowaniem wszelkich ostrożności przy używaniu środków, szkodliwych dla zdrowia ludzkiego.

Do czynności, związanych z wyrobem, pakowaniem, przewozem i sprzedażą mąki i wyrobów mącznych, nie mogą być dopuszczone osoby, dotknięte ostrą chorobą zakaźną lub gruźlicą w postaci niebezpiecznej dla otoczenia chorobą skórną zaraźliwą lub wzbudzącą wstręt, oraz osoby, stykające się z zakaźnie chorymi.

W razie wystąpienia choroby zakaźnej oraz stwierdzenia lub uzasadnionego podejrzenia o nosicielstwo zarazków u osób, zatrudnionych czynnościami przy mące i wyrobach mącznych, właściciel przedsiębiorstwa obowiązany jest usunąć osoby te od pełnienia powierzonych im czynności.

Pracownicy przed rozpoczęciem pracy powinni obmyć się pod natryskiem lub umyć ręce, oczyścić paznokcie i przebrać się w białe fartuchy, białe czapki i pantofle, a podczas pracy przestrzegać wzorowej czystości.

Mąka, przeznaczona do obiegu, powinna być ładowana do worków czystych, oczyszczonych w młynach, przewożona na wozach, utrzymywanych w czystości, i zabezpieczona w czasie transportu przed wilgocią. Worki powinny być opatrzone plombą i etykietą z napisem nazwy młyna, gatunku mąki oraz ustalonego typu lub procentowości przemiału mąki.

Zabrania się siadania i leżenia na workach z mąką oraz przewożenie na wozach z workami mąki osób chorych, zwierząt, szmat, odpadków i wszelkich materiałów, mogących zanieczyścić, zakazić lub nadać jej nienormalny zapach.

Woda, używana do wyrobu pieczywa w wytwórniach nieskanalizowanych i niezaopatrzonych w urządzenia wodociągowe, musi być badane nie rzadziej, niż raz na rok.

Pomieszczenie na skład mąki i skład pieczywa powinny być suche, widne, należyte przewietrzane; skład pieczywa nie może mieścić się w suterenie.

Mąką, cukier oraz inne surowce w opakowaniu workowym należy umieszczać na drewnianych heblowanych legarach (podstawach) a pieczywo na pułkach z drzewa niesmolistego.

Zabrania się ustawiania worków z mąką oraz układania pieczywa na podłodze.

Zabrania się:

- 1) przesiadywać na stołach, sprzętach, przeznaczonych do wyrobu pieczywa, lub na workach z mąką;
- 2) mieć przy pracy obnażone ciało. prócz ramion;
- 3) spluć na podłogę;
- 4) palić tytoń;
- 5) chodzić do ustępu w fartuchach piekarnianych;
- 6) wpuszczać do wytwórni osoby obce w czasie trwania pracy;
- 7) wpuszczać do wytwórni zwierzęta domowe.

Wozy, kosze i wszelkie inne przyrządy do rozwożenia i roznoszenia pieczywa i wyrobów cukierniczych, powinny mieć przykrywy, zabezpieczające produkty te od zanieczyszczenia, być utrzymane w czystości i nie mogą być używane do żadnych innych celów.

Zabrania się:

- a) przenosić w rękach pieczywo z wozów i koszów do miejsc sprzedaży;
- b) stawiać kosze i inne przyrządy z pieczywem lub wyrobami cukierniczymi bezpośrednio na ziemi lub na podłodze.

Jeżeli kosze i inne przyrządy do rozwożenia i roznoszenia pieczywa i wyrobów cukierniczych są umieszczone w szczelnych zamkniętych wozach, np. w specjalnych samochodach, wówczas zaopatrzenie tych koszów i przyrządów w przykrywy nie jest konieczne.

Sklepy, w których odbywa się sprzedaż pieczywa oraz wyrobów cukierniczych, nie mogą się mieścić w suterenach i powinny być położone w odległości co najmniej 5 mtr. od ustępów ogólnych, od obór, stajen, chlewów, śmietników, gnojowisk w nieruchomościach skanalizowanych i w odległości 10 m. w nieruchomościach nieskanalizowanych.

Ściany tych sklepów powinny być bielone i mieć dwumetrową jasną lamperję olejną lub z materiału, dającego się łatwo myć.

Stoły do sprzedaży, o ile nie mają wierzchów marmurowych lub szklanych oraz półki na pieczywo lub wyroby cukiernicze, powinny być z drzewa niesmolistego, gładkie, bez spar i szczelin.

Produkty, umieszczone na stołach, półkach i w oknach wystawowych, powinny być zabezpieczone przed dotykaniem ich rękami kupujących, przed owadami oraz przed wszelkimi zanieczyszczeniami (lady oszklone). Wystawienie tych produktów w drzwiach sklepowych jest niedopuszczalne.

Wyroby cukiernicze deserowe, jak torty, ciastka tortowe, kremowe, z owocami i t. p., powinny być umieszczone w gablotkach oszklonych lub pod kloszami na talerzach, podstawach szklanych, porcelanowych (fajansowych) lub metalowych (z metali nieszkodliwych dla zdrowia).

Przy wyrobach cukierniczych powinien być umieszczony na widocznym miejscu wyraźny napis, wskazujący firmę wytwórni i jej adres.

Sklepy, w których sprzedaż pieczywa oraz wyrobów cukierniczych stanowi zasadniczą część przedsiębiorstwa, nie mogą sprzedawać takich produktów, których zapach może się udzielać pieczywu oraz wyrobom cukierniczym. Sklepy, w których sprzedaż pieczywa i wyrobów cukierniczych stanowi dodatkową część przedsiębiorstwa, powinny mieć dla pieczywa oddzielne miejsce zdala od innych artykułów żywności.

Do pakowania pieczywa i wyrobów cukierniczych używać należy czystego papieru (torebek). Używanie do tego celu makulatury jest wzbronione.

Osoby, zajęte sprzedażą, powinny nosić białe czyste fartuchy z rękawami, mieć czyste ręce i używać do wydawania wyrobów cukierniczych specjalnych szczypców lub łopatek.

Sprzedaż pieczywa oraz wyrobów cukierniczych na ulicach, straganach, targach i rynkach dopuszczalne jest jedynie przy zastosowaniu specjalnych urządzeń, zabezpieczających produkty te od wszelkich zanieczyszczeń (gablotki, szafki, wózki oszklone). Urządzenia te należy utrzymywać w bezwzględnej czystości.

Handel domokrężny wyrobami mącznymi jest wzbroniony. Przepisy rozporządzenia niniejszego, dotyczące poszczególnych miejsc wyrobu i sprzedaży pieczywa, wyrobów z ciasta i wyrobów cukierniczych, powinny być wywieszane na widocznym miejscu.

Wytwórnie pieczywa, wyrobów z ciasta i wyrobów cukierniczych, istniejące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w pomieszczeniach suterenowych, mogą pozostawać w nich nadal, o ile zagłębienie nie wynosi więcej niż 0,5 metra poniżej poziomu terenu, a okna znajdują się na wysokości co najmniej 1 metra powyżej poziomu terenu i o ile odpowiadają wszystkim innym przepisom dla tych wytwórni, o czym, w każdym poszczególnym przypadku, decyduje powiatowa władza administracji ogólnej.

Wytwórnie pieczywa, wyrobów z ciasta i wyrobów cukierniczych istniejące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w pomieszczeniach suterenowych o zagłębieniu większym niż powyżej, mogą pozostawać w nich nadal, o ile odpowiadają wszystkim innym przepisom dla tych wytwórni, o czym w każdym poszczególnym przypadku decyduje powiatowa władza administracji ogólnej. Władza ta wyznaczać będzie terminy, do jakich wytwórnie pieczywa i wyrobów z ciasta będą mogły być pozostawione w suterenach, termin ten jednak nie może być przedłużony poza 25 listopada 1936 r. W przypadkach pozostawienia wytwórni pieczywa, wyrobów z ciasta i wyrobów cukierniczych w suterenie powinna być urządzona wzorowa wentylacja sztuczna, zastępująca otwieranie okien. Postanowienie, dotyczące wyznaczania terminu, do jakiego wytwórnie mogą pozostawać w pomieszczeniach suterenowych, nie ma zastosowania do wytwórni wyrobów cukierniczych.

W stosunku do istniejących wytwórni powiatowa władza administracji ogólnej uprawniona jest do czynienia ustępstw.

W wytwórniach, istniejących w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, o terminie wprowadzenia mechanicznych urządzeń decyduje w każdym poszczególnym przypadku powiatowa władza administracji ogólnej w zależności od miejscowych warunków gospodarczych i technicznych; termin ten jednak nie może być przedłużony poza 31 grudnia 1936 r.

Istniejące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wytwórnie i miejsca sprzedaży mąki i wyrobów mącznych, nieodpowiadające przepisom rozporządzenia niniejszego lub wydanym na ich podstawie zarządzeniom władzy, ulegają zamknięciu.

Święto sportowe powiatu Łódzkiego. (Nadstanie). Uprzejmie proszę o zamieszczenie w Gazecie Zgierskiej podziękowania jak poniżej.

W imieniu służby serdecznie dziękuję wszystkim tym, którzy przyczynili się do zorganizowania Powiatowego Święta W. F. i P. W. w dniu 17 czerwca b. r. w Zgierzu.

W szczególności dziękuję Zarządowi m. Zgierza za udzieloną gościnę, przyjeźdnym oddziałom, Panu Prezydentowi m. Zgierza Świerczowi za opiekę, Panu sekretarzowi Ratajczykowi i Panu Profesorowi Nicpońskiemu za trud i pracę włożoną w organizację święta Powiatowego W. F. i P. W. Stowarzyszeniom i Klubom Sportowym m. Zgierza, które wzięły udział w święcie, przesyłam sportowe podziękowanie i życzenie, by w roku przyszłym wystąpiły w liczniejszym i bardziej sprawnym gronie.

Komendant Powiatowy
Maciejowski Bohdan, porucznik

Sprawozdanie

z posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 8 maja 1934 r.

Przewodniczący prezydent Świercz, stwierdzając obecność 8 radnych oraz wszystkich członków Magistratu otwiera, posiedzenie Rady Miejskiej o godz. 7.30 wieczorem, przyczem zaznacza, że jest ono prawomocne bez względu na ilość obecnych, jako zwołane w II terminie.

Obecni radni: 1) Chojnacki Michał, 2) Grünberg Fabjan, 3) Kosmowski Szczepan, 4) Luksztejt Waclaw, 5) Michalak Antoni, 6) Sirkiz Lejzer, 7) Zastawny Franciszek, 8) Żeleszkiewicz Czesław oraz członkowie Magistratu: 1) wiceprezydent Leopold Zajączkowski i ławnicy: 2) Martyński Jan, 3) Szmidt Edward, i 4) Szwarc Isucher.

Nieobecni radni: 1) Berger Dawid, 2) Chojnacki Adoif, 3) Facyński Władysław, 4) Piwowski Władysław, 5) Wieczorek Edward, 6) Zwykielski Gedalje.

Przychylając się do podania Ochotniczej Straży Pożarnej w Zgierzu, zgodnie z wnioskiem Magistratu Rada Miejska jednogłośnie uchwala wydać bezpłatnie z lasów miejskich Ochotniczej Straży Pożarnej 40 mtr. drewna budulcowego na wybudowanie wspinalni na nowym placu.

Następnie Prezydent Świercz, komunikuje, że Pan Wojewoda Łódzki reskryptem z dnia 6 kwietnia 1934 r. L. S. F. I. 2/1/34 zawiadomiał Zarząd Miejski, iż budżet miasta Zgierza na rok 1934/35 uchwałą Wydziału Wojewódzkiego z dnia 28/III—1634 r. został zatwierdzony, z tem jednak, że w budżecie poczyniono pewne zmiany, wynikiem wskutek konieczności zmniejszenia ogólnej sumy dochodów zwyczajnych do zł. 568.990.—, która to suma uznana została za realną na podstawie wykonania budżetu za rok 1933/34.

Po zapoznaniu Rady Miejskiej z reskryptem Pana Wojewody i zawartych w nim zaleceń prezydent Świercz wnosi o przyjęcie budżetu ze zmianami, poczynionymi przez Urząd Wojewódzki.

W zarządzonej głosowaniu Rada Miejska jednogłośnie uchwala budżet miasta w ostatecznym brzmieniu zgodnie z zaleceniami, objętymi wspomnianym reskryptem Pana Wojewody, zamykający się:

w dochodach zwyczajnych	sumą zł. 568.990.—
nadzwyczajnych	" 5.000.—
w wydatkach zwyczajnych	" 567.610.—
nadzwyczajnych	" 6.380.—

W dochodach i wydatkach przedsiębiorstw komunalnych ogólna suma wynosi zł. 157.196.—, a mianowicie:

Lasy miejskie	zł. 41.581.—
Rzeźnia Miejska	66.050.—
Miejski Zakład Kap. i Pralnia Mech.	49.615.—

Budżet zakładów opieki społecznej zamyka się sumą zł. 50.954.—, w tem:

Miejski dom starców	zł. 30.531.—
Sierociniec	15.173.—
Żłobek dla podrzutków	5.250.—

Po zapoznaniu się z zaleconym przez Min. Spr. Wewn. wzorem przepisów o rachunkowości Funduszu Emerytalnego Rada Miejska na wniosek Magistratu jednogłośnie uchwala wprowadzić w życie zalecone przez Ministerstwo przepisy o rachunkowości Funduszu Emerytalnego m. Zgierza.

Prezydent Świercz komunikuje, że Elektrownia Zgierska, pragnąc urządzić wzorową podstację transformatorową zamiast dotychczasowego kiosku żelaznego, znajdującego się przy zbiegu ulic Piłsudskiego i Starego Rynku, zwróciła się do Magistratu z prośbą o wydanie jej na ten cel w dzierżawę na lat 20 norożnego pomieszczenia w budynku miejskim t. zw. „jatkach” o rozmiarach 3,12 mtr. dług. i 2,45 mtr. szer.

Komunikując o powyższym, Magistrat wchodzi do Rady Miejskiej z wnioskiem o oddanie w dzierżawę wspomnianego pomieszczenia Elektrowni Zgierskiej.

Po krótkiej dyskusji Rada Miejska jednogłośnie powzięła następującą uchwałę:

„Rada Miejska m. Zgierza uchwala oddać w dzierżawę na lat 20 Elektrowni Zgierskiej, Sp. Akc., jedno pomieszczenie tylne w budynku miejskim t. zw. „jatkach” przy ul. Piłsudskiego Nr. 1 róg Piątkowskiej na założenie podstacji transformatorowej.

Tytułem dzierżawy za ten okres czasu pobrać tenutę w wysokości zł. 2.000 pł. jednorazowo zgóry przy podpisaniu umowy.

Magistrat m. Zgierza.

Wszelkie związane z tem koszta i opłaty stempłowe pokrywa Sp. Akc. Elektrowni Zgierskiej.

Komunikat.

Stowarzyszenia Właścicieli Nieruchomości miasta Zgierza, Piłsudskiego № 18.

W sprawie ubezpieczenia od ognia budynków na terenie miasta Zgierza.

Do PP. Właścicieli Nieruchomości miasta Zgierza.

Na zasadzie rozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 roku (Dz. Ust. № 85 poz. 648) oraz Rozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 maja 1927 roku § 4 art. 23 budynki mieszkalne mogą być ubezpieczone w prywatnych Towarzystwach z dniem 1 stycznia 1935 roku w 1/3 szacunku Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych, budynki zaś przemysłowe mogą być ubezpieczone w całości.

Wypowiedzenie ubezpieczenia w 1/3 części w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych winno nastąpić najpóźniej w końcu października r. b., wskutek czego zachodzi potrzeba zajęcia się tą sprawą już w czasie teraźniejszym.

Dla Właścicieli Nieruchomości nasuwa się konieczność wyboru najodpowiedniejszego Towarzystwa Ubezpieczeń, które, przy najkorzystniejszych warunkach ubezpieczenia, dawałoby jednocześnie bezsporną gwarancję terminowego wypłacenia odszkodowania z tytułu ewentualnych pogorzeli.

W wyniku wszechstronnych badań Zarząd Stowarzyszenia Właścicieli Nieruchomości miasta Zgierza, uznał, że warunkom tym odpowiada Towarzystwo Ubezpieczeń „FLORJANKA” Sp. Akc. w Krakowie, należące do największego koncernu ubezpieczeniowego w Polsce i mające za sobą 75-letnią działalność w dziedzinie ściśle ubezpieczeniowej i operujące znacznymi kapitałami krajowymi.

By ułatwić swym PP. Członkom oraz wszystkim Właścicielom Nieruchomości zadanie celowego ubezpieczenia 1/3 swych budynków, Stowarzyszenie Właścicieli Nieruchomości miasta Zgierza uzyskało dogodne warunki ubezpieczenia w Towarzystwie Ubezpieczeń „FLORJANKA” w Krakowie.

Wobec powyższego prosimy zwracać się w dobrze zrozumianym własnym interesie w sprawie ubezpieczeń 1/3 nieruchomości od ognia bezpośrednio do Jeneralnej Reprezentacji Tow. Ubezpieczeń „FLORJANKA”, Łódź, Legjonów Nr. 12, Telefon Nr. 227-26.

Nadmieniamy, że Właścicielom Nieruchomości będą udzielać informacji Przedstawiciele tegoż Towarzystwa przy zbieraniu deklaracji ogniowych na miejscu.

Ogłoszenie

Niniejszem podaje się do wiadomości P.P. abonentów Elektrowni Zgierskiej Sp. Akc., że z dniem 1 czerwca 1934 roku biuro Elektrowni Zgierskiej Sp. Akc. zostało przeniesione na Rynek Kilińskiego Nr. 8 I-sze piętro, gdzie był Spółdzielczy Bank Przemysłowców Zgierskich.

Elektrownia Zgierska
Spółka Akcyjna.

Janina Chojnacka, ul. Piątkowska 67. zgubiła legitymację P. U. P. P. № 518.

Jerzy Kamionka, ul. 3 Maja 17, zgubił legitymację P. U. P. P. № 2655.

Druk. M. Nowicki w Zgierzu.